

מ"ת 34728/03/15 - מדינת ישראל נגד רון נאוי

בית משפט השלום בנצרת

מ"ת 34728-03-15

ת"פ 34701-03-15

בפני: כב' השופטת - לילי יונג-גפר, סגנית הנשיא

מדינת ישראל

נגד

רון נאוי

נוכחים:

מטעם המבקשת - עו"ד מאור מזרחי

מטעם המשיב - בעצמו ועו"ד אבי מוסקוביץ - סנגוריה ציבורית

החלטה

1. המדינה מבקשת לצוות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו בת.פ. 34701-03-15.
2. כתב האישום מייחס למשיב שלושה אישומים בעבירות של קשר לפשע, סחר בסם מסוכן וכן החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית.
3. התביעה טוענת במסגרת האישום הראשון כי ביום 20.11.14 בין השעות 18:09 ל- 18:15 התקיימו מספר שיחות טלפון בין המשיב לסוכן משטרת ובמסגרתן קשרו קשר לביצוע עסקת סמים לרכישת חשיש בתמורה כספית. לשם קידום הקשר ולאחר תיאום טלפוני נפגשו המשיב והסוכן בחדר השירותים בחנות "שופרסל דיל" במגדל העמק בה עבד הנאשם באותה עת. שם הוציא המשיב מכיס מכנסיו גוש של סם מסוכן מסוג חשיש, פירק מהגוש שתי יחידות שמשקלן הכולל 5.29 גרם נטו ומסרן לסוכן בתמורה לסכום של 400 ₪ ואת יתרת הסם החזיר לכיס מכנסיו.

4. על פי האישום השני, ביום 28.12.14 בין השעות 14:38 ל- 15:45, התקיימו מספר שיחות טלפון בין המשיב לסוכן משטרתי ובמסגרתן קשרו קשר לביצוע עסקת סמים לרכישת חשיש בתמורה כספית. לשם קידום הקשר ולאחר תיאום טלפוני נפגשו המשיב והסוכן סמוך לשעה 16:30 במגדל העמק. שם מסר המשיב לסוכן סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 6.11 גרם נטו ובתמורה מסר לו הסוכן 400 ₪.

5. מהאישום השלישי עולה כי במהלך חיפוש שנערך בבית המשיב במגדל העמק ביום 8.3.15 נמצא כי הוא מחזיק מתחת למיטתו בתוך חדרו, פלטה של סם מסוכן מסוג חשיש המכילה 6 יחידות סם וכן, שקית המכילה כמות זעירה של סם מסוג חשיש, הכל יחד במשקל כולל של 18.43 גרם נטו.

ראיות לכאורה ועילת מעצר

6. הסניגור אינו חולק על קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר וסבורני כי בדין עושה הוא כך. הראיות שבתיק החקירה, והכוללות את הודעות הסוכן, הקלטות שיחות הטלפון ותמלוליהן בצירוף למחקרי התקשורת, לדוחות יחידת העיקוב וליתר הראיות בתיק מקימות תשתית ראייתית מספקת לצורך שלב זה של ההליכים.

7. נגד המשיב קמה עילת מעצר וחזקת המסוכנות הסטוטורית הקבועה בסעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996. הסניגור אינו חולק על כך ונראה כי אין צורך להרחיב בנוגע למסוכנות הנובעת מעבירות סמים ועבירות סחר בפרט, הנזק הרב הנגרם לחברה בהפצת הסם לכל חלקי האוכלוסייה ולטווח גילאים רחב כמו גם הפיתוי לעסוק בעבירות אלה נוכח השכר הרב שבצידן הינם חלק קטן ממאפייניהן המסוכנים של עבירות אלו.

חלופת מעצר

8. עיקר המחלוקת בין הצדדים עניינה מידת מסוכנותו של המשיב וכפועל יוצא מכך השאלה אם ניתן להשיג את מטרת המעצר - הגנה על שלום הציבור מפני המשיב - בדרך של חלופה.

תסקיר המעצר

9. לבקשת הסניגור הוגש תסקיר מעצר בעניינו של המשיב. מן התסקיר שהוגש עולה כי המשיב כבן 21, בן למשפחה נורמטיבית, רווק ומתגורר בבית הוריו. הוא סיים 12 שנות לימוד ונבחן בחלק מבחינות הבגרות. לדבריו לא נערך לו אבחון מסודר אך חווה קשיי קשב ולמידה והשקיע מאמצים בכדי לסיים את התיכון למרות קשייו. המשיב לא גויס לצה"ל בשל אי התאמה. עד למעצרו עבד במשך כשנתיים כאחראי מחלקה בחנות שופרסל.

10. בשנת 2010 נשפט המשיב בבית המשפט לנוער בגין עבירות אלימות שבוצעו בשנת 2008, ונדון ל- 100 שעות של"צ ללא הרשעה.

ביום 4.11.14 הוטל עליו צו מבחן למשך 18 חודשים בגין החזקת סמים, אף כאן ללא הרשעה. בהשפעת ההליך המשפטי פנה המשיב מיוזמתו במאי 2014 ליחידה העירונית לטיפול בהתמכרויות.

11. משיחה במסגרת התיק הקודם עם המטפלת ביחידה להתמכרויות עלה כי אמנם אין למשיב דפוס התמכרות והשימוש בסמים הוא חברתי, אך יש לו רגישות ללחץ חברתי וקיימים בקרבו דפוסי התנהגות הנגזרים מהליך קבלת החלטות ילדותי ולא בשל. עם זאת עלה כי הוא גילה אחריות בתהליך הטיפול, התמיד בהגעה לפגישות ובדיקות שתן שנערכו בהתמדה העידו כי אין בגופו שרידי סם. המשיב אף הוא חווה את הטיפול כמיטיב ומקדם. משיחה עם הגורמים המטפלים לאחר מעצרו עלה כי המעצר קטע את ההליך הטיפול וכי אכן כיום הצוות מודע יותר לעובדה כי המשיב נתון להשפעת אחרים נוכח אופיו התלוצצי ונזקקותו ליחס והכרה וכי במידה ויוחזר לטיפול יש לתת קדימות לתכנים אלו בטיפול.

12. באשר לתנאי מעצרו המשיב דיווח על קשיי הסתגלות, תחושות מצוקה, ניכור ופחד. הוא ממעיט במגע עם עצורים אחרים ומתנהל מתוך חשש ופחד. משפחתו תומכת בו ומלווה אותו רגשית ומעשית והוא משתתף בשעורים במסגרת פעילויות החינוך באגף וכן בבית הכנסת.

13. להתרשמות קצין המבחן המשיב גדל באווירה משפחתית עוטפת מכילה ומגוננת ועקב כך התקשה לפתח קווי אישיות עצמאיים והוא כיום צעיר תלוצצי, הממוקד בסיפוק צרכיו המיידיים, לעיתים תוך התעלמות מההשלכות הפוגעות של התנהלותו זו. עם זאת הוא אינו מאופיין בערכים פליליים ואינו פועל מתוך כוחנות, תכנון או רצון לפגוע באחר. קצין המבחן מעריך שהסבירות להישנות מעשים לא חוקיים הינה ברמה בינונית והוא מונה גורמי סיכון בדמות אישיות תלוצצית, העדר בשלות, נטייה למעשים רגשיים ותלות בסם וגורמי סיכוי בדמות מערכת משפחתית מתפקדת וזמינה, יציבות תעסוקתית ויכולת ראויה לשיתוף פעולה עם גורמי הטיפול.

14. קצין המבחן סוקר את חלופת המעצר שהוצעה בבית אחות המשיב בעפולה בפיקוח אחות ואבי המשיב. האחות גל (27) עובדת כמורה בבית ספר "בית זאב" בעפולה. קצין המבחן התרשם כי היא דמות בוגרת המקורבת למשיב ומודעת למצבו ויכולה להוות גורם תומך רגשי ולסייע במשימת שיקומו ומבינה את הצורך בפיקוח עליו. האב יוסף (64) אינו עובד כאמור וברשותו רכב. הוא מתגייס למשימת הפיקוח מתוך מערכת יחסים קרובה עם המשיב ומבין את מצבו ואת הצורך בשיקומו.

15. להערכת קצין המבחן החלופה האנושית מהווה מסגרת פיקוחית ראויה ונותנת מענה לקשייו של המשיב. משכך ממליץ הוא לשחרר את המשיב לחלופת המעצר המוצעת במקביל להטלת צו פיקוח מעצר לתקופה של 6 חודשים במסגרתו יופנה לטיפול ביחידה העירונית לטיפול בהתמכרויות במגדל העמק ויהיה במעקב שירות המבחן.

טיועוני הצדדים

16. התובעת מתנגדת להמלצת שירות המבחן, מזכירה כי בית המשפט אינו כפוף להמלצה ומבקשת להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו. לטענתה אין המקרה חוסה תחת אותם מקרים מיוחדים

המצדיקים סטייה מן הכלל המחייב מעצר בעבירות סחר בסמים. לטענתה על אף השורה התחתונה בתסקיר המעצר משתקפת מן המשיב מסוכנות גבוהה, וזאת לאור העובדה כי ביצע את המיוחס לו כשהוא בפיקוח שירות המבחן וכעבור כשבועיים ממועד סיום משפטו. מכך למדה התובעת כי המשיב אינו ראוי לאמון בית המשפט וגורמי הטיפול.

17. עוד טוענת היא ביחס לתסקיר כי שירות המבחן התעלם מכך שמדובר בעבירה של סחר בסמים ולא בהחזקה לשימוש עצמי וכן מכך שהמשיב ביצע כשהוא בעיצומו של הליך טיפולי. בנוסף מתרעמת היא על ההתנסחות ממנה ניתן להבין כי מעצרו של המשיב הביא להפסקת הטיפול ולא מעשיו הוא.

18. באשר למפקחים המוצעים טוענת היא כי לא ניתן לתת אמון ולסמוך על אותם בני משפחה שתוארו כמגוננים יתר על המידה ומקלים עם המשיב ושלא הצליחו למנוע ממנו את הסתבכויותיו עם החוק בעבר וכי אלו לא יוכלו להביא לעמוד בתנאי המעצר ולהגן על הציבור מפניו.

19. הסנגור מבקש לקבל את המלצת שירות המבחן ולהורות על שחרור המשיב לחלופת מעצר. בטיעוניו הדגיש את היכרות שירות המבחן עם המשיב ואת מודעותו לעובדות כתב האישום תוך שהוא מזכיר כי בתסקיר המעצר אין שירות המבחן נדרש להיכנס לעובי הקורה אלא להסתכל על התמונה הכוללת ממעוף הציפור.

20. הסנגור הוסיף וטען כי שירות המבחן התרשם כי המשיב אינו בעל דפוסים רצידיביסטיים. לטענתו, שירות המבחן הצביע על הגורם שבעטיו ביצע המשיב את העבירות המיוחסות לו והציע מתווה של שחרור לחלופת מעצר תוך שילוב המשיב בקבוצת מעצר והפנייתו ליחידה לטיפול בהתמכרויות.

הוא מפנה גם לעובדה כי למשיב רישום ללא הרשעה בשני תיקים, האחד של בימ"ש לנוער והשני של בימ"ש זה. שניהם הסתיימו בדרכי טיפול וללא הרשעה.

21. לטענת הסנגור מדובר במשיב צעיר, החלופה המוצעת מרוחקת דיה ממקום ביצוע העבירות ומעגלי הפיקוח הנוספים שהוצעו נותנים מענה הולם ואף מעבר לכך. באשר להיות המשפחה מגוננת הזכיר הסנגור כי הטענה נכונה ויפה לכל משפחה באשר היא וכי שירות המבחן לא התרשם באופן ספציפי כי המפקחים המוצעים הינם מגוננים אלא קבע כי ביכולתם לעמוד במשימת הפיקוח.

22. הסנגור הוסיף וטען כי אינו מקל ראש בעבירות המיוחסות למשיב, אך כאשר בתיקים חמורים בהרבה שוחררו משיבים לחלופות אין מניעה לשחרור המשיב הזה. בהקשר זה הפנה לבש"פ 240/15 משה ביטון נ' מ"י מיום 20.1.15.

23. באשר להמלצת שירות המבחן טען כי לא על נקלה ידחה אותה בית המשפט וכי זו נעשתה לאחר חשיבה מעמיקה, התייעצות עם גורמי טיפול בעבר ובהווה ותוך התייחסות לנסיבות ולפרמטרים שצריכים לענייננו ומדובר בהמלצה מאוזנת.

24. הגב' גל נאוי, אחות המשיב מסרה כי היא בת 27 שוכרת דירה לבד ועובדת כמורה בעפולה. לדבריה היא מוכנה להיות אחראית על המשיב ואם יפר את התנאים היא ואביה יודיעו על כך למשטרה. בחקירתה הנגדית השיבה כי יחסיה עם המשיב טובים וכי הוא מקשיב לה ורואה בה דמות סמכותית בשל היותה מבוגרת ממנו. עוד מסרה כי אינה מצדיקה את המעשים המיוחסים למשיב וכי תנסה לסייע לו בכל מה שהיא יכולה וזאת על אף שבעבר אמרה לו שלא יעשה דברים כאלה אך הוא הושפע לרעה מחבריו.

25. מר יוסף נאוי, אבי המשיב מסר כי הוא בן 64 גמלאי ובעבר בעל עסק עצמאי למכשירנות רכב. לדבריו על אף מגוריו במגדל העמק יוכל לפקח על המשיב בדירת אחותו בעפולה 24 שעות אם יהיה צורך וכן יודיע למשטרה אם יפר תנאים.

דין והחלטה

26. ככלל, אין משחררים בתי המשפט לחלופת מעצר נאשמים בעבירות של סחר בסמים וזאת לאור פגיעתם הרבה של הסמים בחברה, הפיתוי בו אינם יכולים העבריינים לעמוד והעובדה כי אין בחלופה כדי למנוע המשך הפצת הסם אף באמצעות הטלפון והאינטרנט. שחרור לחלופת מעצר יתכן איפוא רק בהתקיים נסיבות חריגות [ראו גם בש"פ 5418/11 אזולאי נ' מ"י, בש"פ 7639/10 עבדלרחמן נ' מ"י, בש"פ 7904/10 מסוודה נ' מ"י, בש"פ 3856/03 מ"י נ' אוחנה, בש"פ 6985/10 יעקב עזרא נ' מ"י, בש"פ 7639/10 תפל נ' מ"י, בש"פ 7582/10 ג'רבאן נ' מ"י].

כך עולה גם מפסיקת בית המשפט במחוז הצפון ר' למשל את מ"ת 10477-01-12 מ"י נ' אל הואשלה, ב"ש 1758/09 פרץ נ' מ"י, מ"ת 10754-02-10 מ"י נ' אלמליח, ב"ש 46/10 שיין קרה נ' מ"י, מ"ת 37350-09-10 מ"י נ' פנחס]

27. עם זאת ישנם מקרים בהם אכן משחרר בית המשפט לחלופת מעצר גם את מי שמואשם בסחר בסמים. וראו למשל את דברי בית המשפט העליון בבש"פ 1177/04 קבועה נ' מ"י:

"אכן המקרה שבפני נמנה על אותם מקרים חריגים, אשר בו טמונות נסיבות מיוחדות כגון: גילו הצעיר של העורר אשר עד למקרה זה ניהל אורח חיים נורמטיבי לחלוטין. שירת שירות קרבי בצה"ל, נשוי ואב לשני ילדים, נטול הרשעות קודמות אשר לו זה המעצר הראשון ויש בכך כדי להטות את הכף לעבר קיומה של חלופת מעצר אודותיו גם כאשר מדובר בכמויות סמים בהיקף ניכר."

וכן את דברי בית המשפט העליון בבש"פ 7950/99 אבנר נ' מ"י:

"..נוהג בית משפט זה שלא לשחרר עברייני סמים הבאים לפניו לחלופת מעצר. עם זאת, חובה על בית המשפט לבחון כל מקרה ומקרה לגופו ובמקרים מיוחדים יש מקום לסטות מן הכלל. בסופו של חשבון התוצאה תלויה בדעה המתגבשת אצל בית המשפט בשאלת המסוכנות של הנאשם. אכן, כאמור, חזקה היא כי מי שעסק בסחר בסם, ואפילו בסם קל, יש בו מסוכנות. אוסיף כי זוהי חזקה שקשה להפריך אותה. אך כל כלל יש לו חריג. נראה לי כי המקרה שלפני הוא מאותם מקרים בהם ניתן לסטות מן הכלל. התנהגותו של העורר למן הרגע בו זומן לחקירה, שיתוף הפעולה המלא עם החוקרים הן בכל הנוגע לו והן בסיוע שנתן בהפללת אחרים, כמו גם הדמות המצטיירת מכתב האישום ומתסקיר המעצר

מלמדת כי אין המדובר בסוחר הסמים "הרגיל", אלא באדם אשר פעל מתוך מצוקה נפשית על רקע נסיבות מסוימות.
..

28. כאמור, אין בפסיקה כדי לסייע בגיבוש ההחלטה בעניינו של המשיב שכן הפסיקות הסותרות של בתי המשפט מלמדות כי בסופו של יום, נותרת ההכרעה בידי בית המשפט הדן בעניינו הפרטיקולארי של כל נאשם ונאשם.

בהקשר זה אומר כי בש"פ 240/15 ביטון נ' מ"י (20.1.15) שהוגש על ידי הסנגור אינו משנה את ההלכה הנוהגת וכי ניתן להצביע על מספר פרמטרים המבחינים בין המקרה שנדון שם לבין עניינו והשפעתם על מידת מסוכנותו של המשיב.

29. בעניין ביטון הצידוקים לשחרור לחלופה היו כי זו מרוחקת משמעותית ממקום ביצוע העבירות, ביטון עצמו אינו נטוע בעולם הסחר בסמים והעבירות בוצעו בזיקה לגידולים שבשדות המשפחה מהם הורחק. משכך, החשש כי ימשיך לעסוק בהפצת הסם קטנה משמעותית. יתרה מכך עברו של ביטון בתחום הסמים ישן ועלה כי משפטו עלול להימשך זמן רב נוכח היקף הפרשה וכמות עדי התביעה.

עוד אציין כי בהחלטה בענין ביטון מתבסס בית המשפט העליון על האמור בתסקיר המעצר של העורר, אך לא ידוע לנו מה נכתב באותו תסקיר, ועד כמה היו בו נתונים שהצדיקו שחרורו באותו מקרה.

30. לעומת זאת בעניינו מוצעת חלופה שהיא קרובה למדי למקום ביצוע העבירות ואין בה כדי להפיג כל חשש כי המשיב ימשיך במלאכתו גם בתחומי העיר עפולה. המשיב צועד בשנים האחרונות במדרון חלקלק לתוך עולם הסמים והעבירות המיוחסות לו מחמירות בהדרגה. לחובתו עבר בתחום מהשנה האחרונה. העבירות בוצעו על ידו זמן קצר מאוד לאחר שנקבע כי ביצע עבירה של החזקת סמים לשימוש עצמי ובעודו בפיקוח שירות המבחן ובטיפול ביחידה להתמכרות במגדל העמק. בנוסף, אין כל אינדיקציה כי משפטו צפוי להישמע לאורך תקופה ארוכה.

31. נוסף על כך כאמור לעיל קיימת גם פסיקה שונה מזו שהוגשה על ידי הסנגור וראו למשל: בש"פ 1795/15 שמעון גרובר נ' מדינת ישראל (25.3.15), בש"פ 1772/15 ז'קי קודש נ' מדינת ישראל (24.3.15) ובש"פ 898/15 אלי עזיז נ' מדינת ישראל (11.2.15).

וכן הפסיקה שהוגשה על ידי התביעה ובה: בש"פ 9178/11 עדן גנון נ' מ"י (15.12.11), בש"פ 1472/09 רומה גראיזין נ' מ"י (19.2.09), בש"פ 800/09 אגנון מלקו נ' מ"י (19.2.09) ובש"פ 59/04 מיכאל אוסטרובסקי נ' מ"י (8.1.04).

32. חומרת מעשיו של המשיב רבה, ועברו, כמו גם תסקיר המעצר ותיקים נוספים שנפתחווגדו השנה, מצביעים על כך שאין זו הסתבכותו הראשונה עם החוק וכן, כי אין המדובר במעידה חד פעמית. על אף גילו הצעיר מתעסק המשיב עם סמים וככל שחולף הזמן החשש כי יעמיק במעגל הסמים, יתדרדר לעולם זה ויתקשה לצאת ממנו גובר.

33. על אף התרשמות קצין מבחן כי ניתן לשחרר את המשיב לחלופת מעצר ובכך להפחית ממסוכנותו הרי שמדובר

בהמלצה בלבד וכידוע אין בית המשפט מחויב לפעול לפיה. כך נקבע בהקשר זה בבש"פ 5309/05 צמח נ' מדינת ישראל:

"ברי, כי על בית המשפט המקבל לידיו תסקיר מעצר בעניינו של נאשם להביא בחשבון את המלצת שירות המבחן. יחד עם זאת, ועם כל ההערכה לתסקירי שירות המבחן ולעבודתו המקצועית והחשובה של השירות, מדובר בהמלצה בלבד ובית המשפט עצמאי בהפעלת שיקול דעתו.. לא למותר לציין גם כי השיקולים המנחים את שירות המבחן בהמלצתו והשיקולים והאינטרסים שעל בית המשפט לשקול לצורך החלטתו לא בהכרח זהים וחופפים הם".

34. קביעת קצין המבחן כי הסיכון הפוטנציאלי שהמשיב ינהג בדרך פורצת גבול בשנית הינו בינוני בצירוף לעברו הטרי, לעובדה כי ביצע את המיוחס לו במהלך צו מבחן ובעודו בתהליך טיפולי הביאוני למסקנה כי אין בחלופת המעצר כדי לאיין את המסוכנות הנובעת מן המשיב, לא כל שכן משמדובר בחלופה הנמצאת במרחק קטן ביותר ממקום מגוריו, ממנו יצא לבצע את המעשים המיוחסים לו.

לאור כל שפורט לעיל, איני רואה במקרה זה נסיבות חריגות או נאשם יוצא דופן המצדיקים סטייה מן הכלל של אי שחרור עברייני סמים לחלופות מעצר.

משכך, אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו בת.פ. 34701-03-15.

ניתנה והודעה היום י"א באייר התשע"ה, 30/04/2015 במעמד הנוכחים.

לילי יונג-גפר, שופטת

סגנית הנשיא

הוקלד על ידי חגית סעדון